

Vypraveno

dne 17. 1. 17 B.S.

PŘÍLOHA

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 28. 1. 2017
podpis: *Frída*

MVCRP016FLTIV

V Praze dne 17. ledna 2017

Č. j.: MV-153845-4/VS-2016

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 186/2013 Sb.

prac. č.: 0836r

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal nar. .... eseník – Česká republika, státní občan Řecka, trvale bytem ..., (dále také „žadatel“), rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, (dále také „Ministerstvo vnitra“), ze dne 24. 8. 2016, č. j.: VS-10335/835.3/2-2014, kterým nebylo podle ustanovení § 11 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky, a rozhodl t a k t o:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad zamítá.

Odůvodnění

I.

Žadatel prostřednictvím Krajského úřadu Olomouckého kraje požádal o udělení státního občanství České republiky (dále také „žádost“). Žadatel je státním občanem Řecka. Na území České republiky má povolen trvalý pobyt ke dni 11. 7. 2005, jak vyplývá ze stanoviska odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra ze dne 22. 2. 2016, jež je založeno ve spise pod položkou č. 21. Manželka a děti jsou řeckými státními občany.

Ministerstvo vnitra podle ustanovení § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu usnesením ze dne 17. 2. 2016, (ve spise založeno pod položkou č. 20), přerušilo správní řízení o žádosti na dobu 60 dnů od doručení usnesení a současně žadatele vyzvalo, aby v této lhůtě předložil listiny, které v usnesení výslovně uvedlo. Žadateli bylo sděleno, že předložení požadovaných listin je nezbytné k úplnému a přesnému zjištění stavu věci ve smyslu ustanovení § 3 správního řádu. Ministerstvo vnitra v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informovalo žadatele o zahájení správního řízení (§ 44 správního řádu). Žadatel byl dále poučen, že má podle

ustanovení § 36 a § 38 správního řádu právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu správního řízení a vyjádřit ve správním řízení své stanovisko, respektive vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí, a to až do doby jeho vydání, a o možnosti zastavení správního řízení o žádosti, a to v případě, že požadované listiny nepředloží. Žadatel dopisem ze dne 11. 4. 2016 zaslal Ministerstvu vnitra požadované listiny.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že žadatel nesplňuje podmínku pro udělení českého státního občanství podle ustanovení § 14 odst. 6 zákona o státním občanství České republiky, neboť neplnil povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění, když porušil zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů tím, že se v České republice nikdy nezaregistroval k povinnému zdravotnímu pojištění a trvalý pobyt má povolen ke dni 11. 7. 2005. Konstatovalo také, že žadatel rovněž porušil závažným způsobem povinnosti vyplývající ze zvláštních právních předpisů upravujících vstup a pobyt na území České republiky, respektive zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, (dále také „zákon č. 326/1999 Sb.“), když v roce 2015 se dopustil přestupku nenahlášením změn podle tohoto zákona, za což mu byla uložena pokuta ve výši 500 Kč.

Ministerstvo vnitra žadateli předmětnou podmínku ve smyslu ustanovení § 15 odst. 4 zákona o státním občanství České republiky neprominulo, neboť neodstranil škodlivý následek, respektive neučinil účinná opatření k jeho odstranění.

Ministerstvo vnitra posuzovalo také žadatelovu integraci do české společnosti, a zjistilo, že žadatel není integrován do české společnosti z hlediska rodinného, pracovního ani sociálního, neboť zde nemá žádné rodinné vazby na české státní občany. Rodiče, manželka a děti jsou řeckými státními občany a žijí v Řecku. Na území České republiky žadatel nikdy nepracoval ani nepodnikal a neodváděl daně do státního rozpočtu České republiky. K žadatelově sociální integraci Ministerstvo vnitra uvedlo, že ji nelze dovodit z jeho vyjádření, že vlastní v České republice nemovitost. Ministerstvo vnitra v této souvislosti uvedlo, že žadatel se sice narodil na území Československa, které před jeho rozpadem opustil společně s rodiči, ale vazby na Českou republiku získal až v roce 2005 z důvodu rozšiřování svého podnikání z Řecka, jak lze zjistit z jeho žádosti a životopisu, jež jsou založeny ve spise pod položkou č. 1 a č. 3.

Na základě výše uvedeného Ministerstvo vnitra dospělo k závěru, že žadatel nesplnil jednu z podmínek, shora uvedenou, pro udělení českého státního občanství, nevyužilo liberačního ustanovení § 15 odst. 4 zákona o státním občanství České republiky, aby mu ji prominulo, a dále také konstatovalo, že žadatel není plně

integrován do české společnosti z hlediska rodinného, pracovního a sociálního, proto žadatelově žádosti nevyhovělo.

II.

Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 24. 8. 2016, č.j.: VS-10335/835.3/2-2014, podal žadatel včasný rozklad.

Žadatel v rozkladu uvádí, že správní orgán v napadeném rozhodnutí správně konstatoval neexistenci rodinné integrace, avšak v rozporu s předloženými důkazy dospěl k závěru, že není integrován z hlediska pracovního a sociálního, když tuto integraci doložil prokázáním trvalého pobytu od roku 2015 s tím, že bydlí v Jeseníku se svým dlouholetým blízkým přítelem z dětství, který mu pomáhá při vývozu potravin z České republiky, Polska a Maďarska, přičemž neprojevil správní orgán pochybnosti o pravdivosti tohoto prohlášení, kdy ve výzvě obsažené v usnesení o přerušení řízení ze dne 17. 2. 2016 nepožadoval bližší doložení této skutečnosti. Podle žadatele správní orgán v napadeném rozhodnutí nesprávně uvážil míru jeho sociální integrace, a to pouze ve vztahu k nemovitosti, nikoliv z důvodu vazeb s blízkým přítelem a jejich společnému rozšiřování podnikatelských aktivit na území České republiky.

K nesplnění podmínky zakotvené v ustanovení § 14 odst. 6 zákona o státním občanství České republiky žadatel v rozkladu uvádí, že nepostačuje jakékoliv porušení právních předpisů, nýbrž porušení povinností vyplývajících z jiných právních předpisů závažným způsobem. Podle žadatele k porušení došlo z omluvitelných důvodů, respektive jeho jednání nedosáhlo požadované intenzity závažnosti způsobu porušení právních předpisů na úseku veřejného zdravotního pojištění. Odvolává se na vyjádření o průběhu zdravotního pojištění ze dne 30. 6. 2016, kde uvedl, že v průběhu svého pobytu v České republice v posledních deseti letech byl oprávněn čerpat nezbytnou lékařskou péči a měl přístup k veřejným zdravotním službám na základě Evropského průkazu zdravotního pojištění, vydaného v Řecku. Podle žadatele porušení dotčené podmínky nepřihlášením se k českému veřejnému zdravotnímu pojištění nebylo motivováno snahou o vytvoření prostoru jakékoliv protiprávní činnosti. Podle žadatele se jednalo pouze o opomenutí formální, jež nezakládá závěr o nesplnění této zákonné podmínky. Žadatel uvedl, že v dobré víře spoléhal na to, že mu plně postačuje jeho platné řecké zdravotní pojištění. Odkázal na právní názor Městského soudu v Praze ze dne 21. 11. 2006, jehož závěry lze alogicky vztáhnout i na § 14 odst. 6 zákona o státním občanství České republiky, kdy porušení povinností ohlásit cizinecké policii změny pobytu cizince, pokud není motivováno snahou zatajit skutečný pobyt cizince a vytvořit tak prostor k protiprávní činnosti, lze považovat pouze za formální opomenutí, které nezakládá nesplnění zákonné podmínky pro udělení českého státního občanství.

Napadené rozhodnutí žadatel navrhuje zrušit nebo změnit tak, aby mu bylo české státní občanství uděleno.

III.

O rozkladu rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise ministra vnitra. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ministr vnitra na návrh rozkladové komise rozkladu nevyhověl, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, neboť ve shodě se závěry správního orgánu I. stupně dospěl k závěru, že žadatel nespĺňuje podmínku zakotvenou v ustanovení § 14 odst. 6 zákona o státním občanství České republiky a neshledal rovněž důvody k prominutí dotčené podmínky podle ustanovení § 15 odst. 4 zákona o státním občanství České republiky.

Ministr vnitra konstatuje, a jak je uvedeno v odůvodnění napadeného rozhodnutí a v části I. odůvodnění tohoto rozhodnutí, že vytýkané porušení zvláštních právních předpisů žadatelem na úseku veřejného zdravotního pojištění, zakládá nespĺnění podmínky zakotvené v ustanovení § 14 odst. 6 zákona o státním občanství České republiky. V souvislosti s posuzováním závažnosti žadatelova jednání v rámci hodnocení splnění předmětné podmínky ministr vnitra uvádí, že ve shodě s ustálenou správní judikaturou, byť vydanou ještě za účinnosti zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, smyslem a účelem této podmínky, (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 3. 2008, č. j. 5 As 51/2007-105), je vyloučit riziko, že uchazeč o udělení českého státního občanství bude porušovat právní předpisy i jako státní občan České republiky, přičemž jednání každého, kdo se uchází o udělení českého státního občanství, by mělo být transparentní a prosté všech pochybností, což v daném případě nelze konstatovat, neboť žadatel se ani v rozhodném období, tj. v posledních 3 letech předcházejících podání žádosti nezaregistroval k povinnému veřejnému zdravotnímu pojištění. Skutečnost, že je zdravotně pojištěn v Řecku a má v držení Evropský průkaz zdravotního pojištění, který jej opravňuje i v České republice čerpat v případě potřeby bezplatnou základní zdravotní péči nic nemění na tom, a to vzhledem k jeho statutu osoby s trvalým pobytem v České republice, že je povinen přihlásit se k veřejnému zdravotnímu pojištění v České republice, což žadatel nikdy neučinil. Nespĺnil tak základní povinnost cizince podle zákona č. 326/1999 Sb., tj. mít na dobu pobytu na území České republiky uzavřeno zdravotní pojištění, a to buď zdravotní pojištění pro cizince, nebo zákonné veřejné zdravotní pojištění. Podle ustanovení § 2 odst. 1 písm. a) zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, jsou povinně zdravotně pojištěny osoby, které mají trvalý pobyt na území České republiky, tzn. i cizinec, pokud ovšem podle evropských nařízeních nepodléhá právním předpisům jiného státu EU/EHP/Švýcarska. Zdravotní pojištění vzniká těmto osobám získáním trvalého pobytu na území České republiky (§ 3 odst. 1 písm. c) zákona č. 48/1997 Sb.) a zaniká úmrtím pojištěnce nebo jeho prohlášením za mrtvého nebo ukončením trvalého pobytu na území České republiky. Ministr vnitra

tak musí konstatovat, že žadatelova námitka o existenci zdravotního pojištění na základě Evropského průkazu zdravotního pojištění, vydaného v Řecku, neomlouvá žadatelovo závažné porušení zvláštních právních předpisů na úseku vstupu a pobytu cizinců na území České republiky a na úseku veřejného zdravotního pojištění, když žadatel není v České republice přihlášen k veřejnému zdravotnímu pojištění. Ministr vnitra se domnívá, že žadatelova námitka o bagatelním či pouze formálním opomenutí nemůže obstát nesplnění dotčené povinnosti ani z hlediska proporcionality s ohledem na délku jejího trvání, jakož i to, že žadateli objektivně nebránily žádné překážky, aby tuto povinnost řádně splnil. V kontextu hora uvedených skutečností nemůže tedy ministr vnitra jednání žadatele považovat za toliko formální pochybení, od kterého by bylo možné odhlédnout a podmínku stanovenou v § 14 odst. 6 zákona o státním občanství České republiky tak mít za splněnou.

Ministr vnitra stejně jako prvoinstanční správní orgán nemůže odhlédnout ani od principu solidarity, na kterém je založen současný systém veřejného zdravotního pojištění a od délky a rozsahu porušování povinnosti řádně a včas hradit předmětné pojistné. Řádná a včasná úhrada pojistného je totiž v příčinné souvislosti se zabezpečením jeho bezproblémového fungování. Jakékoli porušení této přímé vazby, tj. i neplacením pojistného povinnou osobou, tak fungování systému ohrožuje.

Co do možnosti prominutí nesplnění uvedené podmínky podle § 15 odst. 4 zákona o státním občanství České republiky ministr vnitra předesílá, že na prominutí nesplnění podmínky není, srovnatelně s dikcí dotčeného ustanovení, právní nárok. Ministr vnitra obdobně jako prvoinstanční právní orgán musí konstatovat, že v žadatelově případě nemohl využít liberační ustanovení § 15 odst. 4 zákona o státním občanství České republiky, neboť žadatel neodstranil způsobený škodlivý následek ani neučinil opatření k jeho odstranění.

Pokud se týká žadatelovy námitky, že správní orgán v napadeném rozhodnutí nesprávně uvážil míru jeho sociální integrace, a to pouze ve vztahu k nemovitosti, nikoliv z důvodu vazeb s blízkým přítelem a jejich společnému rozšiřování podnikatelských aktivit na území České republiky, ministr vnitra se ztotožňuje s právním názorem prvoinstančního správního orgánu, že ji nelze opírat o vlastnictví k nemovitosti, ale také trvalý pobyt či dlouhodobé přátelství s jemu blízkým člověkem, který žije na území České republiky. Rovněž v rozkladu zmiňovaná podnikatelská činnost na území České republiky není podložena žádnými doklady. Ministr vnitra dospěl k závěru, že žadatel svým dlouhodobým pobytem v Řecku, kam se vrátil se svými rodiči v roce 1977 a kde o té doby žije, má zde rodinu (manželka a děti jsou řeckými státními občany), a podnikatelské aktivity zaměřené na domovský stát, výrazně oslabil dvě sociální vazby k České republice. Ve vazbě na nesplnění jedné ze zákonných podmínek pro udělení českého státního občanství, kdy žadatel nesplnil jednu ze základních povinností, jež mu ukládají právní předpisy upravující

pobyt cizince na území České republiky a na úseku veřejného zdravotního pojištění, nemohl rozhodnout jinak, než je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

V případě žadatele se tak ministr vnitra domnívá, že byl jednoznačně zjištěn skutkový stav věci, jak bylo shora popsáno, což vylučuje případnou nezákonnost a nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu.

P o u č e n í: proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

